

فرصت تجاری ترانزیت کالا از ایران نباید از دست برود

اشاره:

شبکه حمل و نقل دریایی نقش تعیین‌کننده‌ای در رشد تجارت بین‌المللی بهویژه تجارت میان قاره‌های مختلف جهان دارد. توسعه امکانات حمل و نقل دریایی، ایجاد تسهیلات مناسب بندری برای تخلیه وبارگیری کالا و... به‌منظور پذیرش کشتی‌های بزرگ جندها صدهزار تنی از عمدۀ ترین برنامه‌هایی است که کشورهای واقع در ساحل دریاها واقیانوس‌های دنیا می‌کنند. ایران اسلامی نیز در سال‌های پس از پیروزی انقلاب به شدت به توسعه بنادر و نیز امکانات و تجهیزات ناوگان دریایی روی آورد و برنامه‌های زیربنایی در این زمینه را به‌اجرا درآورد.

جنگ تحمیلی عراق علیه ایران و حملات نظامی دشمن به بنادر عمدۀ کشور در سواحل خلیج فارس سبب شد که برنامه‌ریزان و سیاست‌داران اقتصاد ایران به ایجاد امکانات بندری مناسب در سواحل دریای عمان و خارج از ناحیه زیر

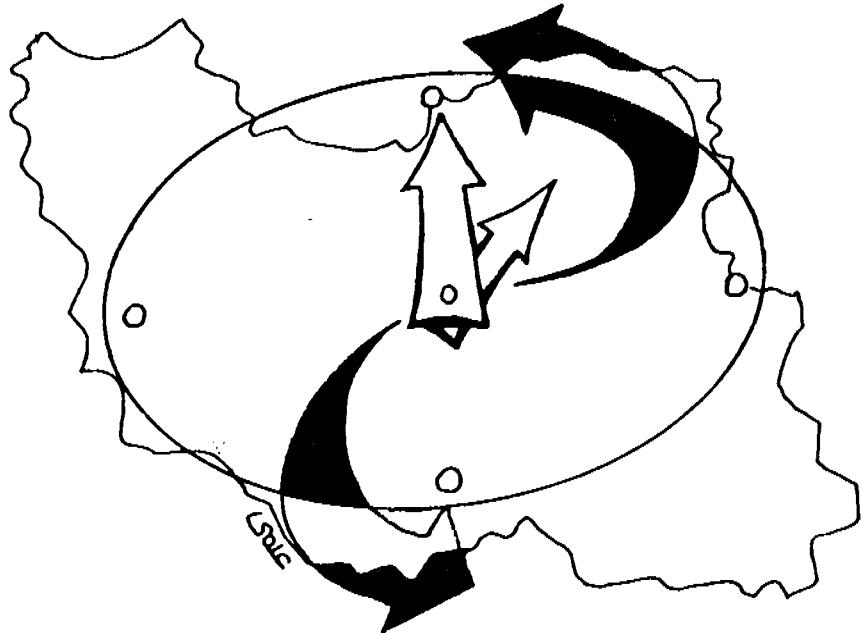
توسعه امکانات حمل و نقل دریایی
سیستم حمل و نقل گذشته از نقشی که در موفقیت یا ناکامی پژوهه‌های صنعتی، کشاورزی، اجتماعی و فرهنگی دارد، خود نوعی خدمت است که ارزش افزوده ایجاد می‌کند.

علمی

حمل و نقل به عمل آورده که می‌بایست به روش بهینه مورد استفاده قرار گیرد و به تنوع درآمدهای ارزی و رشد این درآمدها کمک کند.

تجربه برخی از کشورها نظیر سنگاپور، یونان، ترکیه و... که سرمایه‌گذاری در ناوگان و شبکه حمل و نقل برای عبور کالاهای ترانزیتی و صدور خدمات را مورد توجه قرار داده‌اند و از محل این‌گونه سرمایه‌گذاری‌ها سالانه درآمدهای ارزی مناسبی کسب می‌کنند که حتی بخش بزرگی از بودجه سالانه دولت را نیز تأمین می‌کند، می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

موقعیت جغرافیایی ممتاز ایران و قرار گرفتن آن در مسیر مبادله کالا میان جمهوری‌های آسیای مرکزی و دریاهای آزاد، توسعه شبکه حمل و نقل و ارایه خدمات ترانزیتی از فرصت‌های تجاری بالارزشی است که برای اقتصاد ایران فراهم شده و از دست دادن آن موجب خسaran است.

باید توجه داشت که رقایت بالقوه و بالفعل میان کشورهای همسایه برای عرضه خدمات به بخش ترانزیت، فرصت و مهلت زمانی زیادی در اختیار جمهوری اسلامی قرار نمی‌دهد که در این مسیر با تأخیر یا تأثیر حرکت کند.

توسعه حمل و نقل دریایی در سال‌های اخیر بیش از گذشته مورد توجه می‌باشد. سازمان بنادر و کشتیرانی با وظیفه اعمال حاکمیت دولت بر حدود ۲۷۰۰ کیلومتر سواحل کشور اداره بنادر بزرگ شهیدرجایی، شهیدباهنر، امام‌خمینی، بوشهر، آبادان، خرمشهر، شهیدبهشتی، شهیدکلانتری، نوشهر و

ایجاد امکانات بندری مناسب برای تخلیه و بارگیری سریع کالا و توسعه ناوگان دریایی، بار هرزینه ارزی اقتصاد ملی برای صادرات و واردات کالا را کاهش می‌دهد و عرضه خدمات حمل و نقل دریایی برای ترانزیت کالا به رشد درآمدهای ارزی کمک می‌کند و شرایط مناسبتری را برای حضور در بازارهای بین‌المللی فراهم می‌سازد.

با توجه به موقعیت جغرافیایی ویژه ایران در منطقه و قرار گرفتن در مسیر انتقال کالا میان آسیای مرکزی و دریاهای آزاد، توسعه شبکه حمل و نقل برای ارایه خدمات ترانزیت از فرصت‌های تجاری بالارزشی است که برای اقتصاد ایران فراهم شده است و از دست دادن چنین فرصتی سبب می‌شود که شرایط مناسب‌تری برای حضور در بازارهای بین‌المللی انواع محصولات فراهم شود. از آن گذشته ناوگان حمل و نقل دریایی می‌تواند برای عبور کالاهای ترانزیتی مورد استفاده قرار گیرد و درآمد ارزی مناسبی از عرضه خدمات در بازار خارجی به دست آید.

با این حال ذکر این نکته و توجه به این امر ضروری است که ایران اسلامی در دوران سازندگی سرمایه‌گذاری‌های کلان و تلاش‌های وسیعی را برای توسعه بخش

بخش خدمات در اقتصاد ایران از اهمیت زیادی برخوردار است زیرا که بیش از ۵۰ درصد ارزش افزوده اقتصادی در ترکیب تولید ناخالص داخلی از این بخش تأمین می‌شود و در میان خدمات مختلف، حمل و نقل و ارتباطات اولویت فزاینده‌ای دارد.

سیستم حمل و نقل، گذشته از نقشی که در توزیع کالاهای در داخل دارد، از بعد خارجی نیز به دو دلیل دارای اهمیت است. اول آنکه ایجاد امکانات بندری مناسب و ناوگان دریایی سریع و استفاده از مسیرها، پایانه‌ها و ناوگان حمل و نقل برای نقل و انتقال کالاهای صادراتی و وارداتی از بار هرزینه ارزی در اقتصاد کشور می‌کاهد و نیز سبب می‌شود که شرایط مناسب‌تری برای حضور در بازارهای بین‌المللی انواع محصولات فراهم شود. از آن گذشته ناوگان حمل و نقل دریایی می‌تواند برای عبور کالاهای ترانزیتی مورد استفاده قرار گیرد و درآمد ارزی مناسبی از عرضه خدمات در بازار خارجی به دست آید.

رشدی معادل ۳۵۰ درصد برخوردار بود. نتیجه این عملیات، امکان پهلوگیری کشتی‌های نسل سوم و چهارم، پاناما کس در بنادر و آبراههای کشور است. در همین حال بهره‌گیری از پیشرفت و فن آوری نوین در صنعت حمل و نقل دریایی مورد توجه قرار گرفت و سعی شد که بنادر کشور به این وسایل و تجهیزات جدید مجهز شوند. در نتیجه حمل و نقل کانتینری که فن آوری نوین در این صنعت می‌باشد، گسترش یافت. حجم عملیات کانتینری در سال‌های ۱۳۶۹-۷۴ از ۴۴۲۰۰ تی.ئی. یو T.E.U به ۲۰۵۷۸۸ تی.ئی. یو رسید که بیش از ۴/۵ برابر شده است.

○ سازمان بنادر و کشتیرانی با وظیفه اعمال حاکمیت دولت بر حدود ۲۷۰۰ کیلومتر سواحل کشور، اداره بنادر بزرگ همچون شهید رجایی، شهید باهنر، امام خمینی (ره)، بوشهر، آبدان، خرمشهر، شهید بهشتی، شهید کلانتری، نوشهر و انزلي را بمعهده دارد.

از تحولات ثمربخش در سال‌های اخیر، افزایش ظرفیت بهره‌برداری از بنادر بازارگانی کشور است که در بررسی میزان کشتی‌های واردہ خود را نشان می‌دهد. شمار کشتی‌های واردہ به بنادر ایران در سال ۱۳۷۴ نسبت به سال ۱۳۶۴ رشدی معادل هفت برابر را نشان می‌دهد و در همین حال استفاده از امکانات دریایی برای توسعه صادرات غیرنفتی نیز رونق یافته و حجم کالاهای صادره از بنادر در همین دوران از رشدی برابر ۱۲۰۰ درصد برخوردار شده است.

گذشته به بیش از ۳۰ میلیون تن رسید که نسبت به سال ۱۳۶۴ حدود ۱۲۰ درصد افزایش داشت. این آمار نشان می‌دهد که در ۱۱ سال گذشته، میزان عملیات تخلیه و بارگیری کالاهای غیرنفتی از روند صعودی برخوردار بوده و بیش از دوباره شده است. از موقوفیت‌های دیگری که به دست آمده، تغییر در تأخیر تخلیه و بارگیری کالاهاست که گذشته از توسعه تجهیزات و امکانات به مدیریت قوی در این بخش بر می‌گردد.

با افزایش امکانات و تجهیزات بندری برای تخلیه و بارگیری کالاهای استفاده بهتر از این مجموعه امکانات، میزان پرداخت دموراز (هزینه تأخیر در تخلیه بار کشتی‌ها) که در سال ۱۳۶۴ حدود ۷۰ میلیون دلار بود، در سال ۱۳۷۳ به حدود ۸ میلیون دلار تقاضی یافت که ۶ میلیون دلار آن مربوط به بنادر مبدأ و ۲ میلیون دلار مربوط به بنادر داخلی بوده است.

در سال ۱۳۷۴ نه تنها هزینه دموراز پرداخت نشد، بلکه سازمان بنادر و کشتیرانی توانست جایزه دیسپاچ (جایزه تسريع در تخلیه و بارگیری کالا) به میزان ۱/۶ میلیون دلار دریافت کند. به این ترتیب نه تنها دموراز پرداختی در سال‌های گذشته به صفر رسید، بلکه درآمد ارزی نیز

برای اقتصاد کشور بهارمند آورد.

همزمان با تسريع در تخلیه و بارگیری کالا، یکی از ضروری ترین عملیات برای بهره‌برداری بهتر از امکانات بندری که همانا لاپروبی بنادر و آبراههای کشور می‌باشد، نیز دنبال شد.

در سال ۱۳۶۴ میزان لاپروبی بنادر و آبراههای کشور بالغ بر ۱۸ میلیارد متر مکعب بود که این رقم در سال ۱۳۷۳ به بیش از ۸۴/۳ میلیارد متر مکعب رسید و از

انزلی را به عهده دارد.

این سازمان اداره امور بندری و دریایی ناوگان کشور، ایجاد و تکمیل تأسیسات بندری و دریایی و بازرگانی و بهره‌برداری از آنها، امور تخلیه و بارگیری و حمل و نقل کالا، اداره شبکه‌های مخابراتی در دریا و خشکی برای تماس با کشتی‌ها، نظارت کامل بر امور کشتیرانی ساحلی و بازرگانی، ایجاد امنیت عبور و مرور، توسعه فعالیت کشتیرانی بازرگانی و... را به عهده دارد. سازمان بنادر و کشتیرانی در دوران سازندگی در جهت تحقق اهداف کلان جمهوری اسلامی برای شکوفایی اقتصاد کشور، افزایش بهره‌وری از امکانات موجود و نگرش به اولویت‌های تعیین شده، عملکردی مناسب ارایه کرده است.

○ تجربه برخی کشورها که سرمایه‌گذاری برای توسعه شبکه حمل و نقل جهت عبور کالاهای ترانزیتی به عمل آورده‌اند، نشان می‌دهد که از این‌گونه سرمایه‌گذاری‌ها و ارایه خدمات نه تنها درآمد ارزی کشور افزایش می‌یابد، بلکه به بودجه دولت نیز کمک فزاینده‌ای دارد.

با توجه به مشکلات ناشی از جنگ تحمیلی و تعطیلی برخی از بنادر جنوبی نظری خرمشهر و نیز رکود روند توسعه و تجهیز بنادر، تلاش شد تا ضمن رفع مشکلات مقطوعی در دوران سازندگی برنامه‌ریزی بلندمدتی برای رشد و توسعه مستمر ناوگان دریایی بازارگانی و نیز امکانات و تجهیزات بندری صورت پذیرد. بر اساس آمار موجود، در سال ۱۳۶۴ حدود ۱۳ میلیون تن کالا در بنادر کشور تخلیه و بارگیری شد که این رقم در سال

متقاضیان آن در کشورهای همسایه قرار گیرد.

○ در سال گذشته نه تنها هزینه دموراژ (هزینه تأخیر در تخلیه و بارگیری کشتی) پرداخت نشد، بلکه سازمان بنادر و کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران موفق شد ۱/۶ میلیون دلار جایزه دیسپاچ (جایزه تسريع در تخلیه کشتی) دریافت کند.

ایران پل ارتباطی مهمی بین آسیای مرکزی و اروپا و نیز خلیج فارس می‌باشد و به لحاظ امنیت، کمی بعد مسافت و پیامدهای اقتصادی آن، از موقعیت ممتازی برای حمل کالاهای ترانزیتی برخوردار است. در کنار تجهیزات و امکانات ناوگان تجاری بازارگانی و تسهیلات بندری، احداث خط آهن بافق - بندرعباس و نیز مشهد - سرخس - تجن، امکانات ترانزیت کشور را رونق بخشیده است.

با تکمیل و تجهیز بندر چندمنظوره امیرآباد در نکا، با ظرفیت سالانه ۲ میلیون تن کالاهای نفتی و غیرنفتی در آینده، در کنار تجهیز و نوسازی انجام شده برای توسعه بنادر نوشهر و انزلی، امکانات دریایی شمال کشور نیز به بهبود ترانزیت کالا از ایران و دستیابی کشورهای آسیای مرکزی به ابراههای بین‌المللی کمک می‌کند. انتظار می‌رود که در آینده نزدیک ایران به کانون مهیم اقتصادی در سطح بین‌المللی تبدیل شود و شکوفایی اقتصاد کشور همچنان تداوم یابد. □

بازرگانی موجود کشور از ۹۰ درصد در سال ۱۳۷۲ به ۹۳ درصد در طول برنامه، افزایش ظرفیت بنادر بازارگانی کشور از ۲۸ میلیون تن در سال ۱۳۷۲ به ۳۳ میلیون تن در سال ۱۳۷۸ و رشد عملیات کانتینری از ۸۰ هزار تی‌ئی به سطح ۱۵۰ هزار تی‌ئی بوده در همین دوران مدنظر می‌باشد.

در همین حال تلاش بر این است که میزان واگذاری امور اعمال تصدی فعالیت‌های بندری و دریایی به بخش غیردولتی از ۴۰ درصد به ۹۰ درصد، ایجاد و تکمیل پایانه‌های مسافری برای رونق بخشیدن به مسافرت‌های دریایی در خلیج فارس، دریای عمان و دریای خزر از ۲۵۰ هزار نفر در سال ۱۳۷۲، ایجاد ظرفیت ترانزیت کالا در بنادر کشور به میزان ۵ میلیون تن و ادامه عملیات تکمیل و بهسازی بنادر در سواحل شمال و جنوب کشور، همچنان دنبال شود. از دیگر اهداف برنامه دوم در بخش

حمل و نقل دریایی استاندارد کردن تمام لنجهای و تجهیز حداقل ۵۰ درصد لنجهای باری به دستگاه‌های مخابراتی و ناوبری و آموزش کارکنان این شناورها، حداقل تجهیز ۲۰۰ لنج باری به سردهخانه‌های مخصوص برای حمل میوه و ترهبار و نیز تجهیز و فعال نمودن ۸ منطقه حراست شده در بنادر شمال و جنوب کشور توسط سازمان بنادر و کشتیرانی برای تسهیل بخشیدن به تجارت و ترانزیت کالا و پشتیبانی از صنایع داخلی می‌باشد.

تحقیق اهداف برنامه دوم در زمینه توسعه حمل و نقل دریایی ایران براساس دومین برنامه پنجساله توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور همچنان ادامه دارد تا بتوان از مجموعه سرمایه‌های ملی به نحو بهینه بهره‌گرفت و در راستای تنوع بخشیدن به درآمدهای ارزی و جدا شدن اقتصاد کشور از اتكاء به نفت، حرکت نمود.

بر اساس اهداف تعیین شده در برنامه دوم، افزایش ضریب بهره‌برداری بنادر

حمل و نقل دریایی استاندارد کردن تمام لنجهای و تجهیز حداقل ۵۰ درصد لنجهای باری به دستگاه‌های مخابراتی و ناوبری و آموزش کارکنان این شناورها، حداقل تجهیز ۲۰۰ لنج باری به سردهخانه‌های مخصوص برای حمل میوه و ترهبار و نیز تجهیز و فعال نمودن ۸ منطقه حراست شده در بنادر شمال و جنوب کشور توسط سازمان بنادر و کشتیرانی برای تسهیل بخشیدن به تجارت و ترانزیت کالا و پشتیبانی از صنایع داخلی می‌باشد.

توسعه و تکمیل حمل و نقل دریایی کشور نه تنها صرفه اقتصادی به دنبال دارد، بلکه سبب می‌شود که امکانات بیشتری برای ترانزیت کالا از خاک ایران در دسترس